

Jeg har jo hørt gang på gang, at det, der er De Konservatives og Venstres politik, er løntilskudsjob, konkurrenceforvridning i forhold til de arbejdsgivere, der betaler prisen for det, en arbejdskraft koster. Så opretter man 29.000 job her, endda 4.388, som er taget fra folk i den første ledighedsperiode.

Det, der er underligt, er, at Det Konservative Folkeparti bakker op om sådan en politik i stedet for at sige, at det er et generelt uddannelsesløft, der skal til. Det hører man ellers er svaret på globalisering og alt mulig andet. Det er det så bare ikke, når vi kommer til de enkelte personer, så er det ikke det, der er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu siger hr. Laustsen, at vi ikke ønsker uddannelse, men jeg fremhævede udtrykkeligt, at noget af det vigtigste var den langsigtede indsats, hvor der i høj grad skulle sættes på uddannelse. Så siger hr. Bjarne Laustsen, at det interesserer jeg mig ikke for. Hr. Bjarne Laustsen bliver jo ved med at stille spørgsmål, som i virkeligheden går ud på at manipulere med det, man har sagt. Derfor skal man gentage sig selv, fordi hr. Bjarne Laustsen lader, som om han ikke har hørt det, man har sagt, eller forvrider det, man har sagt.

Med hensyn til de kortuddannede, som bliver ledige, er det jo et spørgsmål om bl.a. at vedtage det lovforslag, som regeringen har fremsat, som vi skal drøfte senere i dag, eller i aften bliver det vel efterhånden, om, at vi forlænger den ordning, hvor man giver netop kortuddannede en mulighed for, hvis de ikke kan få et job inden for det felt, hvor de har arbejdet indtil nu, at skifte branche, altså at lade sig uddanne til et andet område, hvor der er jobperspektiver. Det er jo en af de ting, som regeringen har gjort. Regeringen har gjort meget for netop at sikre kortuddannede nogle uddannelsesmuligheder.

Jeg må så i øvrigt sige, at når hr. Bjarne Laustsen sådan noget hånligt taler om løntilskudsmodeller – hvad er nu det for noget, og hvad er det for noget med nogle regler om 6 uger i det første ledighedsår osv.? – så vil jeg bare gøre hr. Bjarne Laustsen opmærksom på, at det alt sammen er elementer, som indgår i den samlede aftale, som bl.a. Socialdemokratiet og regeringspartierne har indgået om »Flere i arbejde«. Så det er altså noget, som Socialdemokratiet har været med til at få indført, det, som hr. Bjarne Laustsen nu taler så hånligt om.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg blev egentlig ret glad, da jeg hørte indledningen på hr. Barfoeds ordførertale, fordi jeg tænkte: Endelig er der et medlem fra regeringspartierne, som er indstillet på åbent at tage en diskussion af de mange komplicerede problemstillinger, der ligger her, som går i salen og vil diskutere med de andre partier, hvordan vi løser det her alvorlige problem.

Alligevel knækkede filmen jo fuldstændig til sidst med nogle angreb på Socialdemokraterne, at man skulle være glad for, at det ikke var en socialdemokratisk regering osv. Må jeg lige ganske venskabeligt minde hr. Barfoed om, at op igennem 1990'erne i op- og nedgangstider, gik det fremad med beskæftigelsen og fremad med den danske økonomi. Begge dele er soldet op af den nuværende regering.

Mit spørgsmål til hr. Barfoed, for igen at prøve at komme over til den konstruktive kurs, er: Når vi i dag i Børsen får at vide af fremtrædende økonomer fra de to største banker, at den forårs-pakke, bestikelsespakke, kald den, hvad man vil, ikke har virket, ikke har givet et eneste job, var det så ikke en idé at prøve at sætte sig ned sammen med nogle af de konstruktive partier i Folketinget og tage en dialog om, om der ikke er andre redskaber? Jeg vil godt minde om, at Socialdemokratiet i vores finanslovsforslag rent faktisk har givet en række bud på, hvad der kunne gøres for at sætte gang i beskæftigelsesjulet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Hvis vi endelig skal tale historie, og det vil hr. Thomas Adelskov åbenbart gerne, så kan jeg da sige, at i de første år, da Socialdemokratiet sidst havde regeringsmagten, faldt beskæftigelsen faktisk til op mod minus halvanden procent. Så begyndte den at stige. Der var også gode konjunkturer dengang.

Vi er tværtimod i en situation, hvor konjunkturerne er dårlige, og alligevel lykkes det jo faktisk nu det seneste år at få vendt kurven, så ledigheden falder. Men altså helt ærligt, sådan kan vi jo blive ved med at stå og slå hinanden oven i hovedet med tal.

Det afgørende er jo, at vi gør, hvad vi kan for at øge beskæftigelsen, og det vanskelige i den kunst er jo, det ved vi jo alle sammen godt, at hvis vi bare forbruger løs, ødelægger vi den offentlige økonomi, og så ødelægger vi mulighederne for på sigt at få nogle fornuftige strukturer